

EUROPAPARLAMENTET

1999

2004

Plenarhandling

13 juni 2000

B5-0508/2000 }
B5-0509/2000 }
B5-0510/2000 }
B5-0525/2000 }
B5-0527/2000 }

RC1

GEMENSAMT FÖRSLAG TILL RESOLUTION

ingivet i enlighet med artikel 42.5 i arbetsordningen av

- Jorge Salvador Hernández Mollar och José Ignacio Salafranca Sánchez-Neyra för PPE-DE-gruppen
- Pierre Schori, Pasqualina Napoletano, Jannis Sakellariou, Marie-Arlette Carlotti, Hannes Swoboda, María Carrilho och Alexandros Baltas för PSE-gruppen
- Bob van den Bos och Daniel G.L.E.G. Ducarme för ELDR-gruppen
- Hélène Flautre, Daniel Marc Cohn-Bendit och Nelly Maes för Verts/ALE-gruppen
- Yasmine Boudjenah, Marianne Eriksson, Joaquim Miranda och Fodé Sylla för GUE/NGL-gruppen

som ersätter resolutionsförslagen från följande grupper:

- PSE (B5-0508/2000),
- PPE-DE (B5-0509/2000),
- Verts/ALE (B5-0510/2000),
- GUE/NGL (B5-0525/2000),
- ELDR (B5-0527/2000)

om Tunisien

RC\415281SV.doc

PE 291.899}
PE 291.900}
PE 291.902}
PE 291.910}
PE 291.912} RC1

Europaparlamentets resolution om Tunisien

Europaparlamentet utfärdar denna resolution

- med beaktande av artiklarna 19 och 20 i FN:s allmänna förklaring från 1948,
 - med beaktande av den särskilda rapportörens slutsatser från mars 2000 om yttrande- och åsiktsfrihet för FN:s kommission för de mänskliga rättigheterna avseende Tunisien,
 - med beaktande av Barcelonadeklarationen som antogs vid Europa-Medelhavskonferensen den 27-28 november 1995, i vilken tillkännages den princip på vilken man skall bygga en strukturerad dialog mellan Europeiska unionen och partnerskapsländerna vid Medelhavet,
 - med beaktande av Europa-Medelhavsavtalet mellan Europeiska ekonomiska gemenskapen och Tunisien av den 17 juli 1995, som baseras på samarbete och politisk dialog mellan Europeiska unionen och Tunisien i en anda av partnerskap, i synnerhet artikel 2 som innehåller skyldigheten att respektera mänskliga rättigheter och demokratiska principer,
 - med beaktande av Europaparlamentets resolutioner B4-0606, 0621 och 0647/1996 om mänskliga rättigheter i Tunisien, som antogs den 23 maj 1996, och den av den 30 mars 2000 om Europeiska unionens Medelhavspolitik,
 - med beaktande av rådets förordning om finansiella och tekniska åtgärder för att ledsaga (Meda) reformeringen av ekonomiska och sociala strukturer inom ramen för Europa-Medelhavspartnerskapet (KOM(1999) 494),
 - med beaktande av de principer på vilka den tunisiska förklaringen av den 7 november 1987 grundar sig och de upprepade uttalanden som de tunisiska myndigheterna, framför allt statschefen, har gjort om att liberalisera det politiska livet i Tunisien och införa politisk mångfald inom parlamentet och kulturlivet samt på informationsområdet.
- A. Parlamentet är oroat över situationen för de mänskliga rättigheterna i Tunisien, framför allt när det gäller yttrande-, åsikts och föreningsfrihet, oavsett om det gäller journalister, advokater, fackföreningsföreträdare, medlemmar av människorättsorganisationer eller företrädare för den demokratiska politiska oppositionen.
- B. En av de viktigaste målsättningarna i Barcelonadeklarationen är att förstärka demokratin och öka respekten för de mänskliga rättigheterna och rättsstaten. Tunisien har undertecknat deklARATIONEN.
- C. Främjandet av mänskliga rättigheter, demokrati, medborgerliga friheter, rättsstaten och en god förvaltning av offentliga angelägenheter utgör viktiga beståndsdelar i associeringsavtalet mellan EU och Tunisien, med ambitionen att skapa en uppsättning gemensamma värden.

RC\415281SV.doc

PE 291.899}
PE 291.900}
PE 291.902}
PE 291.910}
PE 291.912} RC1

- D. Tunisien har undertecknat FN:s allmänna förklaring om de mänskliga rättigheterna och hänsyn skall tas till rapporterna från internationella människorättsorganisationer.
- E. Enligt artikel 8 i den tunisiska grundlagen skall åsiktsfrihet, yttrandefrihet, pressfrihet, tryckfrihet, mötesfrihet och föreningsfrihet garanteras och utövas på de villkor som fastställs i lagen.
- F. Det effektivaste sättet att tillgodose de tunisiska myndigheternas önskan om att bilden av Tunisien inte skall svärtas ner är att fatta beslut om en större politisk öppenhet och att övervaka det konkreta genomförandet av de politiska åtagandena på alla nivåer.
- G. Parlamentet är medvetet om att den ekonomiska reformaktiviteten i Tunisien nyligen har förstärkts, framför allt när det gäller liberalisering och privatisering inom vissa ekonomiska sektorer, och att denna behöver åtföljas av betydande politiska reformer.
1. Parlamentet uppmanar Tunisiens regering och president att garantera respekten av de internationella åtaganden som den tunisiska staten har undertecknat, framför allt när det gäller de principer som tas upp i Barcelonadeklarationen, genom att få ett slut på alla kränkningar av de mänskliga rättigheterna,
 2. uppmanar de tunisiska myndigheterna att låta de pågående ekonomiska reformerna åtföljas av åtgärder till förmån för de reformer som inletts på de sociala och politiska områdena, och uppmanar dem att omedelbart verka i samma riktning när det gäller grundläggande friheter och rättsstaten,
 3. begär att de tunisiska myndigheterna skall göra allt som står i deras makt för att införa ett verkligt flerpartisystem i Tunisien och införa konstitutionella garantier för ett flerpartisystem,
 4. uppmanar den tunisiska regeringen att vidta nödvändiga åtgärder i syfte att stärka det civila samhällets roll i Tunisien, och uppmanar kommissionen och de tunisiska myndigheterna att samarbeta vid genomförandet av utbildningsprogram; uppmanar särskilt kommissionen att bistå det civila samhället genom att stödja kontakter och gemensamma program med EU:s samarbetsparter,
 5. begär att den tunisiska regeringen skall garantera de grundläggande fri och rättigheterna, inklusive fri rörlighet, och den fullständiga respekten för konventionerna om frihetsberövande, dålig behandling och tortyr,
 6. anser att den sekulariserade traditionen, som har lett till att Tunisien har en av de mest avancerade lagstiftningarna för kvinnor i regionen, bör förstärkas genom stöd till kvinnoorganisationer och deras möjligheter att agera fritt,
 7. uppmanar associeringsrådet att genomföra en gemensam utvärdering av respekten för mänskliga rättigheter i Tunisien, i syfte att få en gemensam grund för behandlingen av denna fråga, och begär av kommissionen att den inför Europaparlamentet presenterar en

rapport om utvecklingen av situationen för de mänskliga rättigheterna i Tunisien,

8. uppmanar kommissionen och rådet att i detta sammanhang snarast möjligt lägga fram och anta en gemensam strategi för Medelhavsområdet, bland annat när det gäller sammanhållningen av politiken för de mänskliga rättigheterna,
9. begär att rådet och kommissionen skall verka för att förbättra förvaltningen och för att förenkla och skynda på förfarandena för genomförandet av programmet MEDA II samtidigt som projektens mångfald och olikhet garanteras; uppmanar i detta sammanhang kommissionen att prioritera medel från MEDA-programmet till att främja demokrati och det civila samhället i Tunisien,
10. uppmanar budgetmyndigheten att under budgetförfarandet för 2001 garantera lämplig finansiering av de åtaganden som Europeiska gemenskapen har undertecknat inom ramen för Europa-Medelhavsavtalet,
11. uppdrar åt sin delegation för förbindelserna med Maghrebländerna och Arabiska maghrebunionen att vid sitt nästa sammanträde ta upp frågan om mänskliga rättigheter i Tunisien och associeringsavtalets ekonomiska och sociala konsekvenser och även låta företrädare för det civila samhället på något sätt delta,
12. uppdrar åt talmannen att översända denna resolution till rådet, kommissionen, delegationen för förbindelserna med Maghrebländerna och Arabiska maghrebunionen, och Europeiska unionens samarbetsparter i Medelhavsområdet.